Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 20ής Δεκεμβρίου 2017*

«Αίτηση αναιρέσεως – Κανονισμός (ΕΚ) 834/2007 – Παραγωγή και επισήμανση βιολογικών προϊόντων – Κανονισμός (ΕΚ) 889/2008 – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1358/2014 – Έννομο συμφέρον – Έννοια προσωπικού οφέλους»

Στην υπόθεση C-268/16 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 13 Μαΐου 2016,

Binca Seafoods GmbH, με έδρα το Μόναχο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον H. Schmidt, Rechtsanwalt,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι η:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους A. Lewis και G. von Rintelen, καθώς και από την K. Walkerová,

καθής πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους T. von Danwitz, πρόεδρο τμήματος, C. Vajda, E. Juhász (εισηγητή), K. Jürimäe και K. Λυκούργο, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Bobek

γραμματέας: K. Malacek, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 29ης Μαρτίου 2017,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 8ης Ιουνίου 2017,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

Απόφαση

1 Η Binca Seafoods GmbH (στο εξής: Binca) ζητεί την αναίρεση της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 11ης Μαρτίου 2016, Binca Seafoods κατά Επιτροπής (Τ-94/15, μη δημοσιευθείσα, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, EU:T:2016:164), καθόσον με αυτήν το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως που είχε ασκήσει η αναιρεσείουσα κατά του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1358/2014 της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2014, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 889/2008 σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 834/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά την καταγωγή των ζώων βιολογικής υδατοκαλλιέργειας, τις ζωοτεχνικές πρακτικές υδατοκαλλιέργειας, τις ζωοτροφές για τα ζώα βιολογικής υδατοκαλλιέργειας και τα προϊόντα και τις ουσίες των οποίων η χρήση επιτρέπεται στη βιολογική υδατοκαλλιέργεια (ΕΕ 2014, L 365, σ. 97, στο εξής: επίδικος κανονισμός).

Το νομικό πλαίσιο

Ο βασικός κανονισμός

2 Ο κανονισμός (ΕΚ) 834/2007 του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2007, για τη βιολογική παραγωγή και την επισήμανση των βιολογικών προϊόντων και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2092/91 (ΕΕ 2007, L 189, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός), προβλέπει στο άρθρο 1 τα εξής:

«1. Ο παρών κανονισμός παρέχει τη βάση για την αειφόρο ανάπτυξη της βιολογικής παραγωγής με παράλληλη εξασφάλιση της αποτελεσματικής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, διασφάλιση του θεμιτού ανταγωνισμού, εξασφάλιση της εμπιστοσύνης των καταναλωτών και προστασία των συμφερόντων τους.

Ο παρών κανονισμός ορίζει κοινούς στόχους και αρχές προς υποστήριξη των κανόνων που θεσπίζονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού σχετικά με:

α) όλα τα στάδια παραγωγής, παρασκευής και διανομής βιολογικών προϊόντων και τους σχετικούς ελέγχους·

[…]

2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στα ακόλουθα γεωργικά προϊόντα, συμπεριλαμβανομένων των προϊόντων της υδατοκαλλιέργειας, εάν τα προϊόντα αυτά διατίθενται στην αγορά ή προορίζονται να διατεθούν στην αγορά:

α) ζωντανά ή αμεταποίητα γεωργικά προϊόντα·

β) μεταποιημένα γεωργικά προϊόντα για χρήση ως τρόφιμα·

γ) ζωοτροφές·

δ) το αγενές φυτικό πολλαπλασιαστικό υλικό και τους σπόρους για καλλιέργεια.

Τα μη εκτρεφόμενα ψάρια και θηράματα δεν θεωρούνται βιολογική παραγωγή.

[…]»

3 Το άρθρο 2 του βασικού κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) "βιολογική παραγωγή": η χρήση της μεθόδου παραγωγής σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό σε όλα τα στάδια παραγωγής, παρασκευής και διανομής·

[...]

δ) "επιχείρηση": τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που έχουν ευθύνη να εξασφαλίζουν ότι πληρούνται οι απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού στις βιολογικές επιχειρήσεις που ελέγχουν·

[...]».

4 Το άρθρο 15 του βασικού κανονισμού, το οποίο προβλέπει τους κανόνες που εφαρμόζονται επί της παραγωγής ζώων υδατοκαλλιέργειας, ορίζει τα εξής:

«1. Για την παραγωγή ζώων υδατοκαλλιέργειας, επιπλέον των γενικών κανόνων γεωργικής παραγωγής που καθορίζονται στο άρθρο 11, ισχύουν οι ακόλουθοι κανόνες:

α) ως προς την προέλευση των ζώων υδατοκαλλιέργειας:
   i) η βιολογική υδατοκαλλιέργεια βασίζεται στην εκτροφή νέων ζώων που προέρχονται από βιολογικούς γεννήτορες και από βιολογικές εκμεταλλεύσεις·
   ii) όταν δεν υπάρχουν νέα ζώα από βιολογικούς γεννήτορες ή βιολογικές εκμεταλλεύσεις, επιτρέπεται να εισάγονται σε εκμετάλλευση ζώα που δεν έχουν εκτραφεί με βιολογική μέθοδο, υπό ειδικούς όρους·

   [...]

γ) ως προς την αναπαραγωγή:

   [...]
   iii) καθορίζονται ειδικές συνθήκες για τα συγκεκριμένα είδη για τη διαχείριση των γεννητόρων, τις διασταυρώσεις και την παραγωγή νεαρών ζώων·

[...]».

5 Με το άρθρο 38 του βασικού κανονισμού εξουσιοδοτείται η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καθορίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του.

6 Δυνάμει του άρθρου του 42, ως ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του βασικού κανονισμού ορίστηκε η 1η Ιανουαρίου 2009.

Ο κανονισμός εφαρμογής

7 Στην αρχική του μορφή, το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 889/2008 της Επιτροπής, της 5ης Σεπτεμβρίου 2008, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού 834/2007 όσον αφορά τον βιολογικό τρόπο παραγωγής, την επισήμανση και τον έλεγχο των προϊόντων (ΕΕ 2008, L 250, σ. 1, στο εξής: κανονισμός εφαρμογής), ο οποίος ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 2009 δυνάμει του άρθρου του 97, απέκλειε, από το πεδίο εφαρμογής του, τα προϊόντα υδατοκαλλιέργειας.

Ο πρώτος κανονισμός με τον οποίον τροποποιήθηκε ο κανονισμός εφαρμογής

8 Με τον κανονισμό (ΕΚ) 710/2009 της Επιτροπής, της 5ης Αυγούστου 2009 (ΕΕ 2009, L 204, σ. 15, στο εξής: πρώτος τροποποιητικός κανονισμός), η εφαρμογή του κανονισμού εφαρμογής επεκτάθηκε σε ορισμένα ζώα υδατοκαλλιέργειας και ενσωματώθηκαν στον κανονισμό εφαρμογής ειδικοί κανόνες παραγωγής για τα προϊόντα υδατοκαλλιέργειας.

9 Ο πρώτος τροποποιητικός κανονισμός προσέθεσε, στον τίτλο ΙΙ του κανονισμού εφαρμογής, το κεφάλαιο 2α, με τίτλο «Παραγωγή ζώων υδατοκαλλιέργειας». Στο τμήμα 2 του εν λόγω κεφαλαίου, σχετικά με την καταγωγή των ζώων υδατοκαλλιέργειας, το άρθρο 25ε όρισε τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες τα μη βιολογικά ζώα υδατοκαλλιέργειας μπορούσαν να εισάγονται σε μια εκμετάλλευση.

10 Στην αρχική του μορφή, βάσει του πρώτου τροποποιητικού κανονισμού, το άρθρο 25ε προέβλεπε τα εξής:

«1. Για σκοπούς αναπαραγωγής ή για τη βελτίωση του γενετικού αποθέματος και στην περίπτωση που δεν είναι διαθέσιμα βιολογικά ζώα υδατοκαλλιέργειας, μπορούν να εισάγονται σε μία εκμετάλλευση άγρια ή μη βιολογικά ζώα υδατοκαλλιέργειας. Τα ζώα αυτά αποτελούν αντικείμενο βιολογικής διαχείρισης για τρε[ι]ς μήνες τουλάχιστον πριν από την ενδεχόμενη χρήση για αναπαραγωγή.

2. Για σκοπούς εκτροφής και στην περίπτωση που δεν είναι διαθέσιμα βιολογικά ιχθύδια υδατοκαλλιέργειας μπορούν να εισάγονται σε μία εκμετάλλευση μη βιολογικά ιχθύδια υδατοκαλλιέργειας. Τουλάχιστον τα τελευταία δύο τρίτα της διάρκειας του κύκλου παραγωγής αποτελούν αντικείμενο βιολογικής διαχείρισης.

3. Το ανώτατο ποσοστό μη βιολογικών ιχθυδίων υδατοκαλλιέργειας που εισάγεται στην εκμετάλλευση είναι: 80 % έως τις 31 Δεκεμβρίου 2011, 50 % έως τις 31 Δεκεμβρίου 2013 και 0 % έως τις 31 Δεκεμβρίου 2015.

4. Για σκοπούς εκτροφής, η συλλογή άγριων ιχθυδίων υδατοκαλλιέργειας περιορίζεται ειδικότερα στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) φυσικής εισροής προνυμφών και ιχθυδίων μαλακόστρακων ή ιχθύων κατά την πλήρωση των δεξαμενών, των συστημάτων συγκράτησης και των περιφραγμένων χώρων·

β) του ευρωπαϊκού χελιού στο στάδιο του γυαλόχελου, υπό τον όρο ότι εφαρμόζεται εγκεκριμένο σχέδιο διαχείρισης χελιών για την τοποθεσία και ότι παραμένει ανεπίλυτο το ζήτημα της τεχνητής γονιμοποίησης.»

11 Το άρθρο 25θ, με τίτλο «Απαγόρευση χορήγησης ορμονών», το οποίο προστέθηκε με τον πρώτο τροποποιητικό κανονισμό στον τίτλο ΙΙ, κεφάλαιο 2α, τμήμα 4, του κανονισμού εφαρμογής, το οποίο αφορά την αναπαραγωγή, προβλέπει τα εξής:

«Απαγορεύεται η χρήση ορμονών και παραγώγων ορμονών.»

12 Το άρθρο 25ια, με τίτλο «Ειδικοί κανόνες για τις τροφές των σαρκοφάγων ζώων υδατοκαλλιέργειας», το οποίο προστέθηκε στον κανονισμό εφαρμογής με τον πρώτο τροποποιητικό κανονισμό, προβλέπει, στη μορφή του βάσει του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 505/2012 της Επιτροπής, της 14ης Ιουνίου 2012, για την τροποποίηση και διόρθωση του κανονισμού 889/2008 (ΕΕ 2012, L 154, σ. 12), τα εξής:

«1. Κατά την προμήθεια ζωοτροφών για τα σαρκοφάγα ζώα υδατοκαλλιέργειας τηρούνται οι ακόλουθες προτεραιότητες:

α) βιολογικά προϊόντα υδατοκαλλιέργειας,

β) ιχθυάλευρα και ιχθυέλαια από υπολείμματα βιολογικής υδατοκαλλιέργειας,

γ) ιχθυάλευρα και ιχθυέλαια και συστατικά ιχθύων που προέρχονται από υπολείμματα ιχθύων που έχουν ήδη αλιευθεί για ανθρώπινη κατανάλωση στο πλαίσιο βιώσιμης αλιείας,

δ) πρώτες ύλες βιολογικών ζωοτροφών φυτικής ή ζωικής προέλευσης.

[...]

3. Το σιτηρέσιο μπορεί να περιέχει 60 % κατ' ανώτατο όριο βιολογικά φυτικά προϊόντα.

4. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί ασταξανθίνη που προέρχεται κυρίως από βιολογικές πηγές, όπως όστρακα βιολογικών μαλακόστρακων, στο σιτηρέσιο του σολομού και της πέστροφας εντός των ορίων των φυσιολογικών τους αναγκών. Εάν δεν είναι διαθέσιμες βιολογικές πηγές μπορούν να χρησιμοποιούνται φυσικές πηγές ασταξανθίνης (όπως η ζύμη Phaffia).»

13 Δυνάμει του άρθρου του 2, ως ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του πρώτου τροποποιητικού κανονισμού ορίστηκε η 1η Ιουλίου 2010.

14 Εντούτοις, ο πρώτος τροποποιητικός κανονισμός προσέθεσε στο άρθρο 95 του κανονισμού εφαρμογής την ακόλουθη παράγραφο:

«11. Η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέψει, για περίοδο που λήγει την 1η Ιουλίου 2013, στις μονάδες παραγωγής ζώων υδατοκαλλιέργειας και φυκιών, οι οποίες είναι εγκατεστημένες και λειτουργούν βάσει εθνικά αποδεκτών κανόνων πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, να συνεχίσουν να θεωρούνται βιολογικές κατά τη διάρκεια της προσαρμογής τους στους κανόνες του παρόντος κανονισμού, υπό τον όρο ότι τα ύδατα δεν ρυπαίνονται αδικαιολόγητα με ουσίες οι οποίες δεν επιτρέπονται στη βιολογική παραγωγή. Οι επιχειρηματίες που επωφελούνται από το μέτρο αυτό γνωστοποιούν στην αρμόδια αρχή τις σχετικές εγκαταστάσεις, ιχθυοδεξαμενές, κλωβούς ή παρτίδες φυκιών.»

15 Το άρθρο 2, δεύτερο εδάφιο, του πρώτου τροποποιητικού κανονισμού προέβλεπε τα εξής:

«Ο παρών κανονισμός δύναται να αναθεωρηθεί με βάση τις σχετικές προτάσεις των κρατών μελών, οι οποίες συνοδεύονται από τη δέουσα αιτιολόγηση, με στόχο την τροποποίηση του παρόντος κανονισμού από την 1η Ιουλίου 2013.»

Ο δεύτερος κανονισμός με τον οποίον τροποποιήθηκε ο κανονισμός εφαρμογής

16 Με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1030/2013 της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 2013 (ΕΕ 2013, L 283, σ. 15, στο εξής: δεύτερος τροποποιητικός κανονισμός), ως ημερομηνία λήξεως της μεταβατικής περιόδου κατά τη διάρκεια της οποίας ο πρώτος τροποποιητικός κανονισμός δεν μπορούσε να αναθεωρηθεί (στο εξής: μεταβατική περίοδος), που βάσει του άρθρου 95, παράγραφος 11, του κανονισμού εφαρμογής είχε οριστεί η 1η Ιουλίου 2013, ορίστηκε πλέον η 1η Ιανουαρίου 2015.

Ο τρίτος κανονισμός με τον οποίον τροποποιήθηκε ο κανονισμός εφαρμογής

17 Ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1364/2013 της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, για την τροποποίηση του κανονισμού [εφαρμογής] όσον αφορά τη χρήση μη βιολογικών ιχθυδίων υδατοκαλλιέργειας και μη βιολογικού γόνου δίθυρων οστρακοειδών στη βιολογική υδατοκαλλιέργεια (ΕΕ 2013, L 343, σ. 29, στο εξής: τρίτος τροποποιητικός κανονισμός), τροποποίησε το άρθρο 25ε, παράγραφος 3, του κανονισμού εφαρμογής.

18 Η περίοδος κατά την οποία το ανώτατο ποσοστό μη βιολογικών ιχθυδίων υδατοκαλλιέργειας που εισάγεται στην εκμετάλλευση δύναται να ανέρχεται στο 50 % παρατάθηκε έως την 31η Δεκεμβρίου 2014.

19 Η ημερομηνία έως την οποία το ποσοστό αυτό έπρεπε να μειωθεί στο 0 %, ήτοι η 31η Δεκεμβρίου 2015, δεν τροποποιήθηκε.

Ο επίδικος κανονισμός

20 Το άρθρο 1, σημείο 1, του επίδικου κανονισμού αντικατέστησε το άρθρο 25ε, παράγραφος 4, του κανονισμού εφαρμογής ως εξής:

«4. Για σκοπούς εκτροφής, η συλλογή άγριων ιχθυδίων υδατοκαλλιέργειας περιορίζεται ειδικότερα στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) φυσικής εισροής προνυμφών και ιχθυδίων μαλακόστρακων ή ιχθύων κατά την πλήρωση των δεξαμενών, των συστημάτων συγκράτησης και των περιφραγμένων χώρων·

β) του ευρωπαϊκού χελιού στο στάδιο του γυαλόχελου, υπό τον όρο ότι εφαρμόζεται εγκεκριμένο σχέδιο διαχείρισης χελιών για την τοποθεσία και ότι παραμένει ανεπίλυτο το ζήτημα της τεχνητής γονιμοποίησης·

γ) της συλλογής άγριων ιχθυδίων άλλων ειδών εκτός του ευρωπαϊκού χελιού, για σκοπούς εκτροφής σε παραδοσιακές εκτατικές υδατοκαλλιέργειες σε υγρότοπους όπως δεξαμενές υφάλμυρων υδάτων, περιοχές στις οποίες εκδηλώνεται παλίρροια και παράκτιες λιμνοθάλασσες, περίκλειστες με αναχώματα, υπό τον όρο ότι:
   i) ο εμπλουτισμός του πληθυσμού είναι σύμφωνος με μέτρα διαχείρισης που εγκρίθηκαν από τις αρχές που είναι αρμόδιες για τη διαχείριση των εν λόγω ιχθυαποθεμάτων, προκειμένου να εξασφαλίζεται η βιώσιμη εκμετάλλευση των εκάστοτε ειδών, και
   ii) οι ιχθύες τρέφονται αποκλειστικά με φυσικές ζωοτροφές που είναι διαθέσιμες στο περιβάλλον.»

21 Οι αιτιολογικές σκέψεις 3 και 4 του κανονισμού αυτού δικαιολόγησαν τις προσθήκες στο άρθρο 25ε, παράγραφος 4, του κανονισμού εφαρμογής, ως εξής:

«(3) Σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο ii) του [βασικού κανονισμού], επιτρέπεται να εισάγονται σε εκμετάλλευση ζώα που δεν έχουν εκτραφεί με βιολογική μέθοδο, υπό ειδικούς όρους, όταν δεν υπάρχουν νεαρά ζώα από βιολογικούς γεννήτορες ή βιολογικές εκμεταλλεύσεις. Ο κανονισμός [εφαρμογής] καθορίζει τους ειδικούς περιορισμούς όσον αφορά τα άγρια ζώα υδατοκαλλιέργειας, συμπεριλαμβανομένης της συλλογής άγριων ιχθυδίων υδατοκαλλιέργειας. Ορισμένες παραδοσιακές πρακτικές εκτατικής ιχθυοκαλλιέργειας σε υγρότοπους όπως δεξαμενές υφάλμυρων υδάτων, περιοχές στις οποίες εκδηλώνεται παλίρροια και παράκτιες λιμνοθάλασσες, περίκλειστες με αναχώματα, υφίστανται εδώ και αιώνες και είναι πολύτιμες σε όρους πολιτιστικής κληρονομιάς, προστασίας της βιοποικιλότητας και οικονομικής προοπτικής για τις τοπικές κοινότητες. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, οι πρακτικές αυτές δεν επηρεάζουν την κατάσταση των αποθεμάτων των εκάστοτε ειδών.

(4) Ως εκ τούτου, η συλλογή άγριων ιχθυδίων για σκοπούς εκτροφής στις εν λόγω παραδοσιακές πρακτικές υδατοκαλλιέργειας θεωρείται ότι είναι σύμφωνη με τους στόχους, τα κριτήρια και τις αρχές της βιολογικής υδατοκαλλιέργειας, υπό τον όρο ότι εφαρμόζονται μέτρα διαχείρισης που εγκρίνονται από την αρχή που είναι αρμόδια για τη διαχείριση των εν λόγω ιχθυαποθεμάτων, προκειμένου να εξασφαλίζεται η βιώσιμη εκμετάλλευση των εκάστοτε ειδών, ότι ο εμπλουτισμός των αποθεμάτων συνάδει με τα εν λόγω μέτρα, καθώς και ότι τα ψάρια τρέφονται αποκλειστικά με φυσικές ζωοτροφές που είναι διαθέσιμες στο περιβάλλον.»

22 Το άρθρο 1, σημείο 3, του επίδικου κανονισμού συμπλήρωσε το άρθρο 25ια, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής ως εξής:

«ε) προϊόντα ζωοτροφών που παράγονται από ολόκληρους ιχθύς από αλιεύματα που έχουν πιστοποιηθεί ως βιώσιμα στο πλαίσιο συστήματος που αναγνωρίζεται από την αρμόδια αρχή, σύμφωνα με τις αρχές που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, [της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την κοινή αλιευτική πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) 1954/2003 και (ΕΚ) 1224/2009 και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) 2371/2002 και (ΕΚ) 639/2004 και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 354, σ. 22)].»

23 Το άρθρο 1, σημείο 5, του επίδικου κανονισμού προσέθεσε επίσης νέα παράγραφο στο άρθρο 25ια του κανονισμού εφαρμογής, η οποία προβλέπει τα εξής:

«5. Επιτρέπεται η χρήση ιστιδίνης παραγόμενης με ζύμωση στο σιτηρέσιο σολομοειδών ιχθύων, εφόσον οι πηγές ζωοτροφών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν παρέχουν επαρκή ποσότητα ιστιδίνης για την κάλυψη των διατροφικών αναγκών των ιχθύων και την πρόληψη σχηματισμού καταρράκτη.»

Το ιστορικό της υποθέσεως

24 Η Binca, εταιρία γερμανικού δικαίου με οικολογική πιστοποίηση, εισάγει στη Γερμανία ιχθύς με την ονομασία «pangasius», οι οποίοι παράγονται στο Βιετνάμ, σε μονάδα υδατοκαλλιέργειας με την ονομασία «Binca Organic Farm», στο πλαίσιο βιολογικής υδατοκαλλιέργειας, και τους μεταπωλεί σε εμπορικούς της εταίρους εγκατεστημένους στη Γερμανία, στην Αυστρία και στις σκανδιναβικές χώρες.

25 Η Binca αγοράζει τους ιχθύς τύπου pangasius σε κατεψυγμένη μορφή, μέσω επιχειρήσεως εγκατεστημένης στο Βιετνάμ (στο εξής: μεσάζων), η οποία διαθέτει οικολογική πιστοποίηση, και η οποία προβαίνει στην επεξεργασία και στην κατάψυξη των προερχόμενων από την υδατοκαλλιέργεια ιχθύων και τιμολογεί το εμπόρευμα το οποίο παραδίδεται στην Binca, η οποία ενεργεί ως εξαγωγέας.

26 Η Binca αγοράζει η ίδια τις ιχθυοτροφές που παραδίδει στον μεσάζοντα, και αφαιρεί το αντίστοιχο ποσό από το τίμημα που καταβάλλει στον μεσάζοντα για την αγορά των ιχθύων.

27 Με έγγραφο που απηύθυνε στην Επιτροπή τον Σεπτέμβριο του 2014, η Binca υπέβαλε προτάσεις τροποποιήσεως του κανονισμού εφαρμογής, ιδίως του άρθρου 25ε, παράγραφος 3, όπως τροποποιήθηκε με τον τρίτο τροποποιητικό κανονισμό, ώστε να παραταθεί, έως το 2021, η δυνατότητα εισαγωγής στις εκμεταλλεύσεις ιχθυδίων μη βιολογικής υδατοκαλλιέργειας.

28 Με έγγραφο της 15ης Οκτωβρίου 2014, η Επιτροπή γνωστοποίησε στην Binca ότι είχε κινηθεί η διαδικασία τροποποιήσεως του κανονισμού εφαρμογής και ότι θα λαμβάνονταν υπόψη οι θέσεις των κρατών μελών και των ενδιαφερομένων μερών.

29 Ο επίδικος κανονισμός εκδόθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 2014.

30 Με έγγραφο της 18ης Φεβρουαρίου 2015, η Binca, επικαλούμενη το άρθρο 265 ΣΛΕΕ, ζήτησε από την Επιτροπή να παρατείνει έως την 1η Ιανουαρίου 2018 τη μεταβατική περίοδο του άρθρου 95, παράγραφος 11, του κανονισμού εφαρμογής για τους ιχθύς τύπου pangasius καταγωγής Βιετνάμ.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη

31 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 19 Φεβρουαρίου 2015, η Binca άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση του επίδικου κανονισμού. Προέβαλε ότι η ίδια έπεσε θύμα δυσμενούς διακρίσεως, καθόσον, στον επίδικο κανονισμό, η Επιτροπή είχε προβλέψει μεταβατικά μέτρα και ειδικές εξαιρέσεις για άλλες βιολογικές υδατοκαλλιέργειες αλλά όχι για τις δικές της. Κατά την προσφεύγουσα, επομένως, οι ανταγωνιστές της εξασφάλισαν οφέλη από τον κανονισμό, αλλά δεν προβλέφθηκε κανένα μεταβατικό ή εξαιρετικό μέτρο του οποίου η ίδια θα μπορούσε να κάνει χρήση. Κατά την Binca, τέτοιου είδους μεταβατικά και εξαιρετικά μέτρα αφορούσαν ιδίως την καταγωγή των ιχθυδίων.

32 Η Binca επισήμανε ότι άλλες επιχειρήσεις μπορούσαν να συνεχίσουν να χρησιμοποιούν την ένδειξη «βιολογικό προϊόν», υπό ορισμένες προϋποθέσεις που δεν ήταν διαθέσιμες για την ίδια. Συναφώς, η Binca προέβαλε ρητώς την ύπαρξη άνισης μεταχειρίσεως μεταξύ της παραγωγής στο δέλτα του Μεκόνγκ (Βιετνάμ) σε σύγκριση με τις υφάλμυρες ευρωπαϊκές ζώνες.

33 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 21 Μαΐου 2015, η Επιτροπή πρότεινε ένσταση απαραδέκτου δυνάμει του άρθρου 114 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 1991.

34 Με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της Binca ως απαράδεκτη, κρίνοντας ότι αυτή δεν είχε έννομο συμφέρον στην ακύρωση του επίδικου κανονισμού.

Τα αιτήματα των διαδίκων ενώπιον του Δικαστηρίου

35 Με την αίτηση αναιρέσεως, η Binca ζητεί από το Δικαστήριο:

– να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, και

– να ακυρώσει τον επίδικο κανονισμό.

36 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

– να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως, και

– να καταδικάσει την Binca στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

37 Προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως, η Binca επικαλείται, κατ' ουσίαν, πέντε λόγους, εκ των οποίων ο πρώτος αντλείται από το ότι δεν λήφθηκαν υπόψη από το Γενικό Δικαστήριο τα επιχειρήματα περί προστασίας του ανταγωνισμού και από το ότι δεν διαπιστώθηκε παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, ο δεύτερος, από προσβολή του δικαιώματος σε αποτελεσματική προσφυγή, ο τρίτος, από προσβολή του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη και από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, ο τέταρτος, από προσβολή του δικαιώματος δημοσίας ακροάσεως και, ο πέμπτος, από παραβίαση της ελευθερίας του επιχειρείν.

Επιχειρήματα των διαδίκων

38 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η Binca προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι εκτίμησε την προσφυγή της κατά τρόπο που κατέληξε σε εσφαλμένο αναχαρακτηρισμό της. Ενώ η ίδια προέβαλε την ύπαρξη δυσμενούς διακρίσεως σε σχέση με τους ανταγωνιστές της, οι οποίοι μπορούσαν να

συνεχίσουν να χρησιμοποιούν την ένδειξη «βιολογικό προϊόν» λόγω αυθαίρετης και επιλεκτικής παρατάσεως της μεταβατικής περιόδου, το Γενικό Δικαστήριο αντιμετώπισε την προσφυγή της, όπως υποστηρίζει η αναιρεσείουσα, ως αποσκοπούσα στην παράταση της μεταβατικής περιόδου.

39 Η Επιτροπή προβάλλει ότι η αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως ερείδεται κυρίως, και ορθώς, στο συμφέρον της Binca να ζητήσει την ακύρωση του επίδικου κανονισμού προκειμένου να συνεχίσει να εμπορεύεται ιχθύς τύπου pangasius με την ένδειξη «βιολογικό προϊόν», δεδομένου ότι στο δικόγραφο της προσφυγής της Binca είχε σαφώς οριστεί ως σκοπός της τελευταίας η παράταση της μεταβατικής περιόδου του άρθρου 95, παράγραφος 11, του κανονισμού εφαρμογής. Κατά την Επιτροπή, τον σκοπό αυτόν επιδίωκαν και οι εξωδικαστικές πράξεις της Binca, οι οποίες μνημονεύονται στην αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη.

40 Επιπροσθέτως, κατά την Επιτροπή, η Binca δεν τελεί υπό τις ίδιες συνθήκες ανταγωνισμού με τους αποδέκτες του επίδικου κανονισμού, ήτοι τους εκμεταλλευτές μονάδων υδατοκαλλιεργειών, δεδομένου ότι η δική της δραστηριότητα συνίσταται στην εισαγωγή ιχθύων τύπου pangasius ως βιολογικού προϊόντος.

41 Η Επιτροπή προσθέτει ότι η Binca δεν προσκόμισε κανένα πειστικό στοιχείο ικανό να αποδείξει την ύπαρξη ανταγωνιστικής σχέσεως μεταξύ της ίδιας και των λοιπών παραγωγών ιχθύων βιολογικής υδατοκαλλιέργειας. Κατά συνέπεια, πάντα κατά την Επιτροπή, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον δεν εξέτασε λεπτομερέστερα τα επιχειρήματα της Binca περί προστασίας του ανταγωνισμού.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

42 Προκαταρκτικώς, διαπιστώνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο, στο στάδιο της εξετάσεως του παραδεκτού της προσφυγής που ασκήθηκε ενώπιόν του, την αντιμετώπισε ως αποσκοπούσα αποκλειστικώς στην παράταση, προς όφελος της Binca, της μεταβατικής περιόδου του άρθρου 95, παράγραφος 11, του κανονισμού εφαρμογής. Δεδομένου ότι ο επίδικος κανονισμός δεν τροποποίησε αυτήν τη μεταβατική περίοδο, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στην αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, ότι τυχόν ακύρωσή του δεν θα μετέβαλλε το εφαρμοστέο νομικό πλαίσιο. Έτσι, χωρίς να εξετάσει τις λοιπές προϋποθέσεις του παραδεκτού, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε, στη σκέψη 73 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι η Binca δεν είχε έννομο συμφέρον στην ακύρωση του επίδικου κανονισμού και ότι, ως εκ τούτου, η προσφυγή της ήταν απαράδεκτη.

43 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Binca προβάλλει ότι, στο πλαίσιο της εξετάσεως του παραδεκτού της προσφυγής της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, το τελευταίο θα έπρεπε να είχε διαπιστώσει ότι με την εν λόγω προσφυγή προβαλλόταν άνιση μεταχείριση εισαχθείσα από τον επίδικο κανονισμό, του οποίου η εφαρμογή οδηγούσε σε στρέβλωση του ανταγωνισμού.

44 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η ασκούμενη από φυσικό ή νομικό πρόσωπο προσφυγή είναι παραδεκτή μόνον αν ο προσφεύγων έχει έννομο συμφέρον στην ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως. Τέτοιο συμφέρον προϋποθέτει ότι η ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως δύναται, αυτή καθεαυτήν, να έχει έννομες συνέπειες και ότι, επομένως, η προσφυγή μπορεί, ως εκ του αποτελέσματός της, να ωφελήσει τον διάδικο που την άσκησε (αποφάσεις της 4ης Ιουνίου 2015, Andechser Molkerei Scheitz κατά Επιτροπής, C-682/13 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2015:356, σκέψη 25, της 17ης Σεπτεμβρίου 2015, Mory κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-33/14 P, EU:C:2015:609, σκέψη 55, καθώς και διάταξη της 6ης Απριλίου 2017, Proforec κατά Επιτροπής, C-176/16 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2017:290, σκέψη 32).

45 Κατά τη νομολογία αυτή, στον προσφεύγοντα εναπόκειται να αποδείξει το έννομο συμφέρον του, το οποίο αποτελεί την πρώτη και βασική προϋπόθεση κάθε ένδικης προσφυγής (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 2015, Mory κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-33/14 P, EU:C:2015:609,

σκέψη 58). Ειδικότερα, για να κριθεί παραδεκτή η προσφυγή ακυρώσεως πράξεως η οποία ασκείται από φυσικό ή νομικό πρόσωπο, πρέπει ο προσφεύγων να δικαιολογήσει κατά τρόπο συγκεκριμένο το συμφέρον που έχει ο ίδιος στην ακύρωση της πράξεως (απόφαση της 4ης Ιουνίου 2015, Andechser Molkerei Scheitz κατά Επιτροπής, C-682/13 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2015:356, σκέψεις 26 έως 28, και διάταξη της 6ης Απριλίου 2017, Proforec κατά Επιτροπής, C-176/16 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2017:290, σκέψεις 33 και 34).

46 Εν προκειμένω, από τις σκέψεις 60 και 62 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως προκύπτει ότι η Binca προέβαλε, ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, ότι ο επίμαχος κανονισμός επέτρεπε στους ανταγωνιστές της, αλλά όχι στην ίδια, να συνεχίσουν να εμπορεύονται τα προϊόντα τους με την ένδειξη «βιολογικό προϊόν» και ότι, στο μέτρο που εκείνη δεν μπορούσε πλέον να πωλεί ιχθύς τύπου pangasius με την εν λόγω ένδειξη, οι καταναλωτές θα επέλεγαν άλλων ειδών ιχθύς βιολογικής υδατοκαλλιέργειας. Η Binca προέβαλε ότι, σε περίπτωση ακυρώσεως του επίδικου κανονισμού, θα μπορούσε να διατηρήσει την πελατεία της, αφού ούτε στους ανταγωνιστές της θα επιτρεπόταν πλέον να χρησιμοποιούν την ένδειξη «βιολογικό προϊόν».

47 Επίσης, προκύπτει από τη σκέψη 70 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως ότι, ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η Binca προέβαλε ότι, με την προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε, θεωρούσε πιθανό να επιτύχει τη δημιουργία δίκαιων και ισότιμων όρων μεταξύ της ίδιας και άλλων παραγωγών ιχθύων βιολογικής υδατοκαλλιέργειας, ώστε οι τελευταίοι να μη δύνανται πλέον, ακριβώς όπως και η ίδια, να χρησιμοποιούν την ένδειξη «βιολογικό προϊόν» στην αγορά.

48 Ως εκ τούτου, η Binca προέβαλε, ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, ότι είχε έννομο συμφέρον στην ακύρωση του επίδικου κανονισμού, καθόσον η ακύρωση αυτή θα ήταν ικανή να αποκαταστήσει την άνιση μεταχείριση που ο εν λόγω κανονισμός φέρεται να δημιούργησε μεταξύ της ίδιας και άλλων παραγωγών ιχθύων βιολογικής υδατοκαλλιέργειας, και όχι αποκλειστικώς και μόνον επειδή ο επίδικος κανονισμός δεν παρέτεινε τη μεταβατική περίοδο του άρθρου 95, παράγραφος 11, του κανονισμού εφαρμογής.

49 Επιπροσθέτως, όπως προκύπτει από τη σκέψη 69 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, η Binca παραδέχθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ότι, με την προσφυγή της, δεν θα μπορούσε να επιτύχει παράταση της μεταβατικής περιόδου του άρθρου 95, παράγραφος 11, του κανονισμού εφαρμογής, όπως τροποποιήθηκε με τον δεύτερο τροποποιητικό κανονισμό, υποστηρίζοντας παράλληλα ότι θα ήταν δυνατός ο τερματισμός της διάκρισης της οποίας έπεσε θύμα διά της απαγορεύσεως στους άλλους παραγωγούς ιχθύων βιολογικής υδατοκαλλιέργειας της χρήσεως της ενδείξεως «βιολογικό προϊόν».

50 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο, καθόσον εσφαλμένα έκρινε ότι με την προσφυγή που ασκήθηκε ενώπιόν του από την Binca εζητείτο η ακύρωση του επίδικου κανονισμού αποκλειστικώς για τον λόγο ότι ο τελευταίος δεν παρέτεινε τη μεταβατική περίοδο, με αποτέλεσμα να αναχαρακτηριστεί εσφαλμένα η προσφυγή, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.

51 Συνεπώς, η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη είναι αναιρετέα, παρέλκει δε η εξέταση των λοιπών λόγων αναιρέσεως που προέβαλε η Binca.

Επί της προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

52 Σύμφωνα με το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Δικαστήριο μπορεί, σε περίπτωση αναιρέσεως της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, να αποφανθεί οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον αυτή είναι ώριμη προς εκδίκαση.

53 Εν προκειμένω, το Δικαστήριο εκτιμά ότι έχει στη διάθεσή του τα στοιχεία που είναι απαραίτητα προκειμένου να αποφανθεί εάν η Binca είχε έννομο συμφέρον.

54 Συναφώς, πρέπει ευθύς εξαρχής να επισημανθεί ότι η Binca προέβαλε, στο εισαγωγικό δικόγραφο της δίκης, ότι ο επίδικος κανονισμός ήταν ακυρωτέος λόγω αυθαίρετης άνισης μεταχειρίσεως των διαφόρων βιολογικών υδατοκαλλιεργειών και ότι η ζητούμενη ακύρωση θα τερμάτιζε αυτή τη δυσμενή διάκριση και θα υποχρέωνε την Επιτροπή να λάβει απόφαση μη διακριτικού χαρακτήρα σχετικά με τα μεταβατικά μέτρα. Στο εν λόγω δικόγραφο, η Binca επισήμανε, όσον αφορά την προέλευση των ιχθυδίων, ότι η τροποποίηση του άρθρου 25ε, παράγραφος 4, του κανονισμού εφαρμογής από το άρθρο 1, σημείο 1, του επίδικου κανονισμού συνεπαγόταν άνιση μεταχείριση μεταξύ της υδατοκαλλιέργειας στο δέλτα του Μεκόνγκ και των υδατοκαλλιεργειών στις υφάλμυρες ευρωπαϊκές ζώνες.

55 Στις παρατηρήσεις της επί της ενστάσεως απαραδέκτου που πρότεινε η Επιτροπή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η Binca επισήμανε, περαιτέρω, ότι οι παραγωγοί βιολογικού σολωμού και πέστροφας ευνοήθηκαν χάρη σε δύο εξαιρέσεις, εκ των οποίων η μεν πρώτη του άρθρου 25ια, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, του κανονισμού εφαρμογής η οποία εισήχθη με το άρθρο 1, σημείο 3, του επίδικου κανονισμού, και η δεύτερη του άρθρου 25ια, παράγραφος 5, του κανονισμού εφαρμογής η οποία εισήχθη με το άρθρο 1, σημείο 5, του επίδικου κανονισμού, και οι οποίες επιτρέπουν, αντιστοίχως, τη χρήση ολόκληρων ιχθύων ως τροφής για τους σαρκοφάγους ιχθύς και την προσθήκη ιστιδίνης ώστε να διασφαλιστούν οι διατροφικές ανάγκες των σολομοειδών ιχθύων.

56 Όπως επισήμανε και ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 69 έως 73 των προτάσεών του, τα ειδικότερα επιχειρήματα που αφορούν το άρθρο 1, σημεία 3 και 5, του επίδικου κανονισμού, με τα οποία εισήχθησαν, αντιστοίχως, το σημείο ε του άρθρου 25ια, παράγραφος 1, και η παράγραφος 5 του άρθρου 25ια του κανονισμού εφαρμογής, δεδομένου ότι δεν εκτέθηκαν από την Binca στο δικόγραφο της πρωτόδικης προσφυγής, δεν δύνανται να ληφθούν υπόψη προκειμένου να διερευνηθεί εάν η Binca είχε έννομο συμφέρον να ζητήσει την ακύρωση του επίδικου κανονισμού. Πράγματι, από το άρθρο 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από το άρθρο 44, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 1991 (νυν άρθρο 76 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 2015), προκύπτει ότι η πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή πρέπει, μεταξύ άλλων, να περιλαμβάνει το αντικείμενο της διαφοράς και συνοπτική έκθεση των προβαλλόμενων λόγων.

57 Αντιθέτως, όσον αφορά το εάν η Binca είχε έννομο συμφέρον στην ακύρωση του άρθρου 1, σημείο 1, του επίδικου κανονισμού, με το οποίο τροποποιήθηκε το άρθρο 25ε, παράγραφος 4, του κανονισμού εφαρμογής, η Επιτροπή επισημαίνει, αφενός, ότι η εν λόγω εταιρία, δεδομένου ότι είναι αποκλειστικώς εισαγωγέας ιχθύων, δεν βρίσκεται σε ανταγωνισμό με τους παραγωγούς οι οποίοι φέρονται να ευνοήθηκαν από τον επίδικο κανονισμό και, αφετέρου, ότι οι ιχθύες τύπου pangasius δεν βρίσκονται σε ανταγωνισμό με τα λοιπά είδη ιχθύων τα οποία, κατά την Binca, τύγχαναν ευνοϊκής μεταχειρίσεως από τον επίδικο κανονισμό.

58 Εντούτοις, πρώτον, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 25 και 26 της παρούσας αποφάσεως, ο ρόλος της Binca στην αλυσίδα εφοδιασμού του βιολογικού pangasius καταγωγής Βιετνάμ είναι μεγαλύτερος και συνθετότερος από αυτόν του παραδοσιακού εισαγωγέα. Εν πάση περιπτώσει, δεδομένου ότι οι απαιτήσεις στον τομέα της βιολογικής επισημάνσεως στις οποίες υπόκεινται οι εισαγωγείς προϊόντων βιολογικής υδατοκαλλιέργειας ενσωματώνουν τις απαιτήσεις παραγωγής που επιβάλλει ο επίδικος κανονισμός, κάτι που παραδέχθηκε και η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου, δεν μπορεί να κριθεί, εν προκειμένω, ότι μόνον οι παραγωγοί ιχθύων είναι ικανοί να έχουν έννομο συμφέρον στην ακύρωση του επίδικου κανονισμού.

59 Δεύτερον, δεν εναπόκειται στο Δικαστήριο, στο στάδιο της εξετάσεως του παραδεκτού, να αποφανθεί οριστικώς επί της υπάρξεως ανταγωνιστικής σχέσεως μεταξύ της Binca και των παραγωγών ιχθύων που φέρονται να ευνοήθηκαν από τον επίδικο κανονισμό ή μεταξύ του βιολογικού pangasius και των λοιπών ιχθύων βιολογικής υδατοκαλλιέργειας προκειμένου να αποδειχθεί το έννομο συμφέρον της

Binca (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 28ης Ιανουαρίου 1986, Cofaz κ.λπ. κατά Επιτροπής, 169/84, EU:C:1986:42, σκέψη 28). Εν προκειμένω, αρκεί να εξακριβωθεί ότι η Binca δικαιολόγησε δεόντως το συμφέρον της στην ακύρωση του επίδικου κανονισμού.

60 Συναφώς, η Binca όχι μόνον υποστήριξε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ότι θα επωφελείτο από την ακύρωση του άρθρου 1, σημείο 1, του επίδικου κανονισμού, με το οποίο τροποποιήθηκε το άρθρο 25ε, παράγραφος 4, του κανονισμού εφαρμογής, αλλά επεξήγησε επίσης με ποιον τρόπο αυτή η τροποποίηση που επέφερε ο επίδικος κανονισμός εξασφάλιζε πλεονεκτήματα σε ορισμένους από τους λοιπούς παραγωγούς ιχθύων βιολογικής υδατοκαλλιέργειας, ενώ είχε αρνητικές εμπορικές συνέπειες για την ίδια.

61 Στο πλαίσιο αυτής της επιχειρηματολογίας, η Binca εξέθεσε, επίσης, ότι λόγω των ιδιαίτερων φυσικών συνθηκών αναπαραγωγής στις υδατοκαλλιέργειες στο δέλτα του Μεκόνγκ, η εκμετάλλευση η οποία προμηθεύει την Binca δεν μπορούσε να επωφεληθεί, αντιθέτως προς τις εκμεταλλεύσεις που βρίσκονται σε ευρωπαϊκά ύδατα, του άρθρου 25ε, παράγραφος 4, στοιχείο γ', του κανονισμού εφαρμογής, όπως διαμορφώθηκε με το άρθρο 1, σημείο 1, του επίδικου κανονισμού.

62 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι, όπως προκύπτει από το σημείο 87 των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα, κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 3 και 4 του επίδικου κανονισμού, οι εξαιρέσεις του άρθρου 25ε, παράγραφος 4, του κανονισμού εφαρμογής σκοπούν στη διευκόλυνση της αδιάλειπτης παραγωγής βιολογικών ιχθύων, που ειδάλλως θα είχε διακοπεί. Η ακύρωση η οποία ζητείται από την Binca θα καταργούσε αυτές τις εξαιρέσεις και θα καθιστούσε δυσχερέστερη ή ακόμη και αδύνατη τη βιολογική παραγωγή από άλλους παραγωγούς ορισμένων τύπων ιχθύων, υπό την έννοια του βασικού κανονισμού, του κανονισμού εφαρμογής και των τροποποιητικών κανονισμών.

63 Ως εκ τούτου, κρίνεται ότι η Binca δικαιολόγησε αρκούντως κατά νόμον το έννομο συμφέρον της, επικαλούμενη δεόντως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου τις αρνητικές για αυτήν συνέπειες των διατάξεων του επίδικου κανονισμού που αφορούσε η προσφυγή της ακυρώσεως, καθώς και το όφελος που θα μπορούσε να προκύψει για την ίδια από την ακύρωση αυτών των διατάξεων. Στο στάδιο της εξετάσεως του παραδεκτού της προσφυγής που ασκήθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, αυτό το όφελος πρέπει να αναγνωριστεί ανεξαρτήτως του εάν το Γενικό Δικαστήριο, μετά το πέρας της ενώπιόν του διαδικασίας, θα ακυρώσει ή όχι την προσβαλλόμενη διάταξη.

64 Ως εκ τούτου, η Binca είχε έννομο συμφέρον.

65 Εντούτοις, πρέπει να επισημανθεί ότι το Δικαστήριο δεν έχει στη διάθεσή του τα αναγκαία στοιχεία ώστε να αποφανθεί οριστικώς επί των λοιπών επιχειρημάτων που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της ενστάσεως απαραδέκτου που πρότεινε η Επιτροπή προς αντίκρουση της προσφυγής ακυρώσεως της Binca, καθώς και επί της ουσίας της διαφοράς.

66 Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο οφείλει να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο και να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Αναιρεί τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 11ης Μαρτίου 2016, Binca Seafoods κατά Επιτροπής (T-94/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:164).

2) Αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)